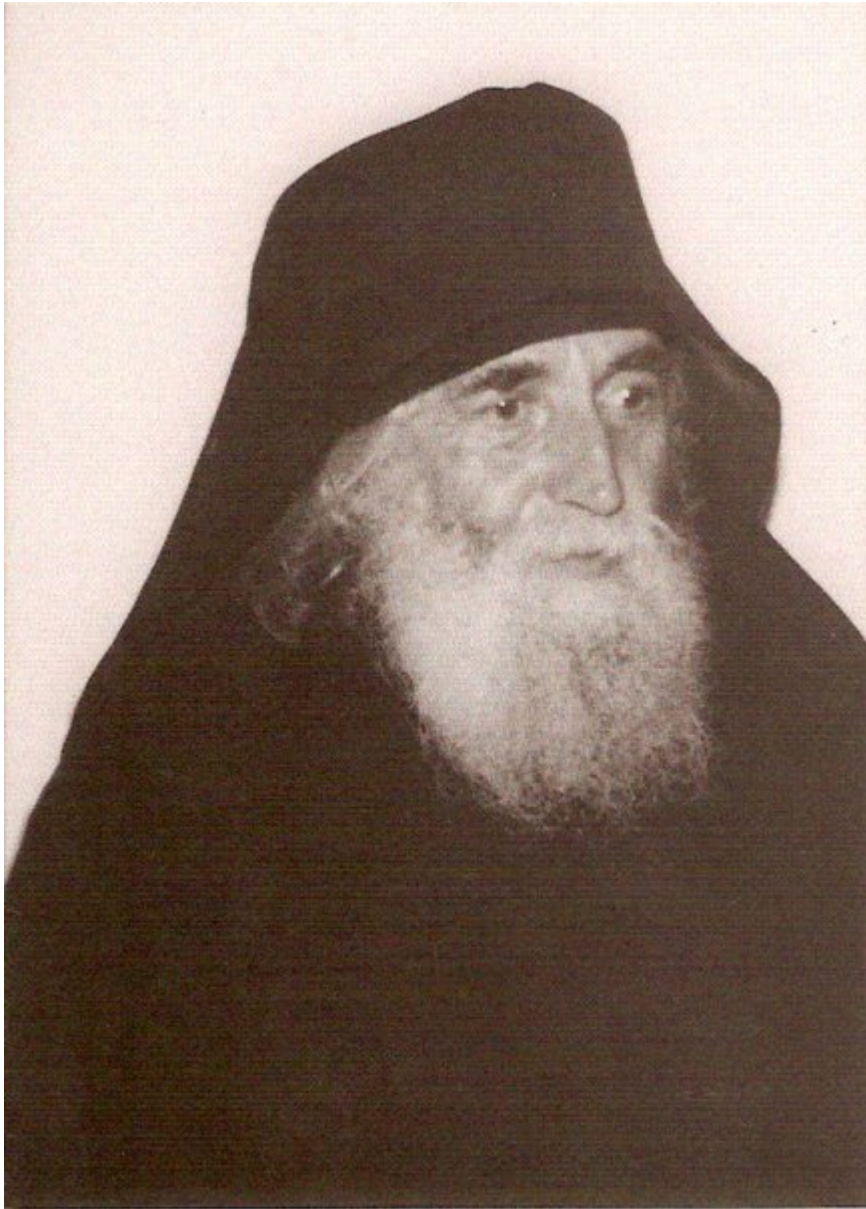

Λόγοι γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου- Η αυτοκτονία

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Γέροντα, μερικοί άνθρωποι, αν συναντήσουν κάποια μεγάλη δυσκολία στην ζωή τους, αμέσως σκέφτονται να αυτοκτονήσουν;
- Μπαίνει ο εγωισμός στην μέση. Οι περισσότεροι που αυτοκτονούν, ακούν τον διάβολο που τους λέει πως, αν τερματίσουν την ζωή τους, θα γλιτώσουν από το εσωτερικό βάσανο που περνούν, και από εγωισμό αυτοκτονούν. Αν λ.χ. κάνη κάποιος μια κλεψιά και

αποδειχθή ότι

έκλεψε, «πάει, λέει, τώρα έγινα ρεζίλι» και, αντί να μετανοήσει, να ταπεινωθή και να

εξομολογηθή, για να λυτρωθή, αυτοκτονεί. Άλλος αυτοκτονεί, γιατί το παιδί του είναι

παράλυτο. «Πως να έχω παράλυτο παιδί εγώ;» λέει και απελπίζεται. Αν είναι υπεύθυνος γι' αυτό

και το αναγνωρίζει, ας μετανοήσει. Πως βάζει τέρμα στην ζωή του και αφήνει το παιδί του στον

δρόμο; Δεν είναι πιο υπεύθυνος μετά;

- Γέροντα, συχνά ακούμε για κάποιον που αυτοκτόνησε ότι είχε ψυχολογικά προβλήματα.

- Οι ψυχοπαθείς, όταν αυτοκτονούν, έχουν ελαφρυντικά, γιατί είναι σαλεμένο το μυαλό

τους. Και συννεφιά να δουν, νιώθουν ένα πλάκωμα. Αν έχουν και μια στενοχώρια, έχουν διπλή

συννεφιά. Γι' αυτούς όμως που αυτοκτονούν χωρίς να είναι ψυχοπαθείς - καθώς και για τους

αιρετικούς -, δεν εύχεται η Εκκλησία, αλλά τους αφήνει στην κρίση και στο έλεος του Θεού. Ο

ιερέας δεν μνημονεύει τα ονόματά τους στην Προσκομιδή ούτε τους βγάζει μερίδα, γιατί με την

αυτοκτονία αρνούνται, περιφρονούν την ζωή που είναι δώρο του Θεού. Είναι σαν να τα πετούν

όλα στο πρόσωπο του Θεού.

Αλλά εμείς πρέπει να κάνουμε πολλή προσευχή για όσους αυτοκτονούν, για να κάνει κάτι ο Καλός Θεός και γι' αυτούς, γιατί δεν ξέρουμε πως έγινε και αυτοκτόνησαν, ούτε σε

τι κατάσταση βρέθηκαν την τελευταία στιγμή. Μπορεί, την ώρα που ξεψυχούσαν, να

μετάνιωσαν, να ζήτησαν συγχώρηση από τον Θεό και να έγινε δεκτή η μετάνοιά τους, οπότε

την ψυχή τους να την παρέλαβε Άγγελος Κυρίου.

Είχα ακούσει ότι ένα κοριτσάκι σε ένα χωριό πήγε να βοσκήση την κατσίκα τους. Την

έδεσε στο λιβάδι και πήγε πιο πέρα να παίξει. Ξεχάστηκε όμως στο παιχνίδι και η κατσίκα

λύθηκε και έφυγε. Έψαξε, αλλά δεν την βρήκε και γύρισε στο σπίτι χωρίς την κατσίκα. Ο

πατέρας του θύμωσε πολύ, το έδειρε και το έδιωξε από το σπίτι. «Να πας να βρης

την κατσίκια,
του είπε. Αν δεν την βρης, να πας να κρεμασθής». Ξεκίνησε το ταλαίπωρο να πάη
να ψάξη.
Βράδιασε και αυτό ακόμη δεν είχε γυρίσει στο σπίτι. Οι γονείς, βλέποντας ότι
νύχτωσε, βγήκαν
ανήσυχοι να βρουν το παιδί. Έψαξαν και το βρήκαν κρεμασμένο σε ένα δένδρο.
Είχε δέσει στον
λαιμό του το σχοινί της κατσίκας και κρεμάστηκε στο δένδρο. Το κακόμοιρο είχε
φιλότιμο και
πήρε κατά γράμμα αυτό που του είπε ο πατέρας του. Το έθαψαν μετά έξω από το
κοιμητήρι.
Η Εκκλησία φυσικά καλά έκανε και το έθαψε απ' έξω, για να φρενάρη όσους
αυτοκτονούν για το παραμικρό, αλλά και ο Χριστός καλά θα κάνει, αν το βάλη
μέσα στον
Παράδεισο.

Πηγή: geron-paisios.blogspot.gr